

A TÖRÉKENYSÉG KÍSÉRÉSE

1.

A törekenység

SZENTATYA

„Napjainkban a családok törekenysége komoly próbatételnek van kitéve. Mindannyian törekenyek vagyunk. A különválás, a válás és az élettársi kapcsolat világszerte sok család számára valósággá vált. Az Egyház feladata, hogy elérje azokat, akik közel akarnak maradni Istenhez, hogy segítsen nekik a kudarcokat és a szenvedést lehetőséggé változtatni arra, hogy az evangélium teljessége felé haladjanak.”

„Az összes helyzethez konstruktív módon kell közelíteni [...]. Ezt tette Jézus a samariai asszonnyal (vö. Jn 4,1–26): válaszolt igaz szeretetre irányuló vágyára, hogy megszabadítsa mindattól, ami beárnyékolta az életét, és elvezesse az evangélium teljes örömére.” (Amoris laetitia, 294.)

„Jézus olyan Egyházat akar, amely odafigyel a jóra, melyet a Lélek a törekenység közepette osztogat.” (Amoris laetitia, 308.)

„Természetesen bátorítani kell a megvilágított, nevelt és a lelkipásztor felelős és komoly megkülönböztetésétől kísért lelkiismeret érlelődését, és egyre nagyobb bizalmat kell ajánlani a kegyelemben.” (Amoris laetitia, 303.)

Likesya család

„A törekeny családoknak szükségük van arra, hogy látogatásokkal, eszmecsereikkel megközelítsük őket, hogy megértsük őket, és szükségük van olyan lelki jellegű tanácsokra, amelyek helyreállítják önbizalmukat.”

„Jézus azt várja, hogy [...] igazán kapcsolatba lépjünk mások konkrét életével, és megismerjük a gyengédség erejét.” (Amoris laetitia, 308.)

„Maga az evangélium követeli meg, hogy ne ítéljünk és ne kárhoztassunk [...]. Arra vagyunk hivatva, hogy gyakoroljunk irgalmasságot, mert elsőként mi nyertünk irgalmat.” (Vö. Amoris laetitia, 308, 310.)

Gondoljuk át!

A mi családunknak is vannak törekenységei. Meglátom-e a „jót, amelyet a Lélek törekenységeink közepette osztogat”?

Családunkban

Álljunk meg egy estére, és gyermekeinkkel együtt próbáljuk meg felsorolni, melyek lehetnek a gyengeségeink az egymással való kapcsolatainkban, és milyen „fegyverek” segíthetnek nekünk abban, hogy megbirkózzunk velük.

Közösségünkben, csoportunkban

Javasoljuk a közösségnek, hogy nézzünk meg egy filmet a rezilienciáról (arról, hogy miként lehet megküzdeni a nehézségekkel, és hogyan lehet új lendületet adni az életünknek). A filmvetítés után kiscsoportos megosztást javasolhatunk: „Mit üzen ez a film az én életem számára?”

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, segíts megértenünk,
hogy korlátaink nem jelentenek akadályt irgalmad előtt!

Segíts, hogy ne utasítsuk el az evangélium eszményét azért,
mert nehéznek tűnik megvalósítani!

Add nekünk Szentlelkedet,
hogy a kudarcok és a szenvedések
lehetőséggé válhassanak arra,
hogy jobbra válhassunk
és továbbra is az evangélium teljessége felé haladjunk!

Tégy minket képessé arra,
hogy megragadjuk a jót,
melyet törekenységeink közepette te osztogatsz!

Ámen.

2.

Megkülönböztetés

SZENTATYA

„A figyelmes családpsztoráció képes befogadni, kísérni, megkülönböztetni és integrálni az egyházi közösségbe, nem egyszerű és banális receptekkel, hanem olyan tekintettel, amely valóban meg tudja különböztetni a helyzeteket.”

„Az Egyháznak figyelemmel és törődéssel kell kísérnie leginkább törékeny gyermekeit, akiket a megsebzett és zátonyra futott szeretet jelölt meg. Vissza kell adnia nekik a bizalmat és a reményt, mintha egy kikötő világítótornya lenne, vagy az emberek közé vitt fáklya, hogy világosságot adjon azoknak, akik elvétették az irányt vagy viharban vannak.” (Amoris laetitia, 291.)

Likesya család

„Egyetlen családot sem szabad kirekeszteni a közösségből, bármilyen problémáról legyen is szó. A házasság a boldogság helye, nem a boldogtalanságé. A közösségnek olyan támaszként kell működnie, amely megmutatja ezeknek a családoknak, mennyire fontos, hogy védelmezzék és irányítsák gyermekeiket egy jobb jövő felé.”

„A gyerekeknek meg kell érteniük, hogy Istennek csodálatos terve van velük. Ez a meggyőződés bátorságot ad nekik ahhoz, hogy túllépjenek a szüleik által okozott sebeken, és biztosak legyenek abban, hogy »még ha apám és anyám elhagynak is, Isten soha nem fog elhagyni engem.« Isten áldja meg a világ családjait!”

„Minden embert segíteni kell, hogy megtalálja a maga módját az egyházi közösségben való részvételre, [...] szociális feladatokban, imádságos összejöveteleken, vagy lelkipásztorai mérlegelésével egyetértésben ő maga is tehet kezdeményezéseket.” (Amoris laetitia, 297.)

„Ők az Egyház élő tagjaiként élhetnek és fejlődhetnek, olyan anyaként megtapasztalva az Egyházat, aki mindig befogadja, szeretettel gondjukat viseli, és bátorítja őket az élet és az evangélium útján. Ez az integrálás szükséges gyermekeik gondozása és keresztény nevelése számára is, akiket a legfontosabbnak kell tartani.” (Amoris laetitia, 299.)

Gondoljuk át!

Elgondolkodom azon, mennyire irgalmas a szeretetem: mennyire vagyok hajlandó megérteni, befogadni, megbocsátani, remélni?

Családunkban

Este javasolhatjuk az egész családnak, hogy osszák meg egymással a nap folyamán megtett „kis lépésüket”. Mindenki kérheti a többiekét, hogy imádkozzanak egy konkrét nehézségéért.

Közösségünkben, csoportunkban

Egy külön ünnepnapon a lekipásztor vagy a közösséget vezető személy útmutatását követve átgondoljuk, hogyan tudunk minden embernek lehetőséget kínálni arra, hogy a közösség szolgálatába álljon, vagy megújítsa szolgálatát.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, segíts,
hogy megértsük testvéreink nehézségeit és törékenységeit!

Add, hogy meg tudjuk nyitni otthonunk és szívünk ajtaját azok előtt,
akik törékenyebbek,
nehéz helyzetben vannak,
hogy azt érezhessék,
hogy befogadtuk, meghallgattuk és megértettük őket!

Tölts be minket Szentlelkeddel,
hogy vissza tudjuk adni másoknak az irgalmat,
amelyet elsőként mi kapunk tőled!

Ámen.

3.

Kicsiny lépések

SZENTATYA

„Az Egyháznak semmiképpen sem szabad lemondania a házasság teljes eszményének felkínálásáról: ma a kudarcok pasztorációja helyett a házasságok megszilárdítása és a házasságok felbomlásának megelőzése érdekében kell lelkipásztorkodnunk! Az emberek sok kis lépést tehetnek, és a kis lépések mindig kedvesek Istennek.”

„A langyosság, a relativizmus bármilyen formája vagy a túlzott tisztelet, amikor [a házasság eszményét] felkínálják, hűtlenség volna az evangéliummal szemben, és az Egyház [...] szeretetének a hiánya is volna. A rendkívüli helyzetek megértése soha nem jelenti a teljes eszmény fényének elrejtését, sem a Jézus által az embernek felkínált értékek csorbítását.” (Amoris laetitia, 307.)

Likesya család

„A spirituális útmutatás azt jelenti, hogy segítünk [a családoknak] megérteni, hogy a házassági válságok nem tartanak örökké, és nem feltétlenül kell szakításhoz vezetniük. Ezért elengedhetetlen, hogy integráljuk a családokat, hogy újra megtalálják a párbeszédet, a kölcsönös megbocsátást és a szeretet örömét.”

„A megkülönböztetésnek segítséget kell nyújtania ahhoz, hogy a megtaláljuk a lehetséges utakat az Istennek adandó válaszhoz és a korlátok általi növekedéshez. Ha azt hisszük, hogy minden vagy fehér, vagy fekete, azzal olykor elzárjuk az utat a kegyelem és a növekedés előtt, és elveszünk a kedvet a megszentelődés olyan útjaitól, amelyek megdicsőítik Istent. Emlékeztetünk arra, hogy »egy apró lépés nagy emberi korlátok között kedvesebb lehet Istennek, mint egy külsőleg korrekt élet, melynek napjai úgy zajlanak, hogy nem kell szembenéznie jelentős nehézségekkel.«” (Amoris laetitia, 305.)

Gondoljuk át!

Szembeesülve azzal a kísértéssel, hogy azt mondjam: „Én ilyen vagyok, nem tehetek róla”, elgondolkodom azon, milyen apró lépést tehetnék törekenységem javítása érdekében.

Családunkban

Teremtsünk lehetőséget arra, hogy együtt legyünk gyermekeinkkel, és hallgassuk meg őket: kérdezzük meg tőlük, hogyan látják a házasságunkat. Ez arra is lehetőség lesz, hogy megértsük, hogyan látnak bennünket, és milyen tanúságot teszünk előttük.

Közösségünkben, csoportunkban

Szervezzünk találkozót a közösség számára a családjainkat fenyegető kockázatokról és veszélyekről, valamint arról, hogy közösségként hogyan nézhetünk szembe velük.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, segíts tanúságot tennünk arról,
hogy a hűség azt jelenti:
mindennap egymás mellett döntünk!

Segíts megértenünk,
hogy a szeretet sosem elért cél,
és mindig új igényeket támaszt!

Kísérj és vezess minden apró lépést,
melyet szeretetünk építése érdekében sikerül megtennünk!

Ámen.

4.

Az irgalom balzsama

SZENTATYA

„Minden helyzetben fontos, hogy az irgalom balzsamával enyhítsük a sebeket, és megéreztessek az emberekkel, hogy elfogadjuk őket, az igazság tiszteletben tartása mellett. Meg kell tanítanunk az embereket megbocsátani, megérteni, remélni.”

Az irgalmas szeretet logikájának „*kell érvényesülnie az Egyházban ahhoz, hogy megnyílják a szívünk azok felé, akik a legreménytelenebb egzisztenciális periférián élnek*”. (Amoris laetitia, 312.)

„Az Egyház útja az, hogy senkit nem ítél el örökre szólóan, hanem kiárasztja Isten irgalmasságát mindenkire, aki őszinte szívvel kéri azt. [...] Ezért »el kell kerülni az ítéleteket, amelyek nem számolnak a különböző helyzetek összetettségével, és figyelembe kell venni, ahogyan az emberek élnek és szenvednek állapotuk miatt«” (Amoris laetitia, 296.)

„A lelkipásztoroknak, akik a hívők elé tárják a teljes evangéliumi eszményt és az Egyház tanítását, segíteniük kell őket, hogy elfogadhassák a törékeny személyek iránti együttérzés logikáját, és elkerüljék az üldözéseket, vagy a túl szigorú és türelmetlen ítéleteket. Maga az evangélium követeli meg, hogy ne ítéljünk és ne kárhoztassunk” (Amoris laetitia, 308.)

Gondoljuk át!

Van-e a környezetemben valaki, akivel szemben az Úr arra kér, hogy használjam az irgalom balzsamát?

Családunkban

„Megbocsátani, megérteni, remélni”: minden családtag elmondhatja, mit bocsátott meg vagy miért kapott megbocsátást az elmúlt napokban; ki tudott megérteni, vagy ki érezte, hogy megértették; milyen helyzetben fordult elő, hogy bízott Istenben.

Közösségünkben, csoportunkban

Készítsünk imákat, amelyeket majd felolvassunk a szentmisén:

- Urunk, taníts minket megbocsátani...
- Urunk, taníts minket megérteni...
- Urunk, taníts minket remélni.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, segíts,
hogy a megpróbáltatások idején is
higgyünk a szeretetben!

Segíts, hogy sose adjuk fel a harcot családunkért,
akkor sem, ha a konfliktus fájdalmat okoz nekünk;
ha a megbocsátás nehéznek,
távolinak vagy lehetetlennek tűnik!

Benned semmi sem lehetetlen:
irgalmasságod erőt önt belénk,
igéd vezet minket,
jelenléted reményt ad nekünk.

Ámen.

* * *

Családi szeretet: hivatás és az életszentség útja

Mennyei, Szent Atyánk, itt állunk előtted,
hogy dicsérjünk téged és hálát adjunk neked a család nagy ajándékáért.

Imádkozunk hozzád a házasság szentségében megszentelt családokért,
hogy mindennap újra felfedezzék a kapott kegyelmet,
és mint kicsiny családegyházak
tanúságot tudjanak tenni jelenléteadről
és Krisztusnak az Egyház iránti szeretetéről.

Imádkozunk hozzád azokért a családokért,
amelyek nehézségeken, szenvedésen, betegségen
vagy csak általad ismert megpróbáltatásokon mennek keresztül:
támogasd őket,
és add, hogy felismerjék a megszentelődésnek azt az útját, amelyre hívod őket,
hogy megtapasztalhassák végtelen irgalmadat,
és új utakat találjanak a szeretetben való növekedésre.

Imádkozunk hozzád a gyermekekért és a fiatalokért,
hogy találkozhassanak veled,
és örömmel válasszák azt a hivatást, amelyet kigondoltál számukra;
imádkozunk hozzád a szülőkért és a nagyszülőkért, hogy tudatában legyenek annak,
hogy ők a te atyai és anyai szeretetednek a jelei a gyermekeiről való gondoskodásban,
akiket testben és lélekben rájuk bízol;
és imádkozunk hozzád a testvériség megtapasztalásáért,
melyet a család a világnak ajándékozhat.

Add, Urunk, hogy minden család meg tudja élni
életszentségre szóló hivatását az Egyházban,
főszerepet vállalva az evangelizációban,

az élet és a béke szolgálatában,
közösségben a papokkal és minden életállapottal.

Áldd meg a családok világtalálkozóját!
Ámen.

(A Családok X. Világtalálkozásának [Róma, 2022. június 22–26.] imája)

(Fordította: Tőzsér Endre SP)